

Minister, er, om Staten ikke ved selve Købet af de sjællandske Baner paatog sig en Forpligtelse med Hensyn til denne Fond. Det interesserer mig særlig at vide, da det var mig, der afsluttede Handelen med det sjællandske Jernbaneselskab, og det staar for mig saaledes, at Staten den Gang som Køber paatog sig en Forpligtelse med Hensyn til den allerede da eksisterende Pensionsfond, som Funktionærerne ved Jernbanen selv vare Bidragydere til. Dersom det er Tilfældet, er det klart, at denne Pensionsfond, der altsaa for en væsentlig Del bestaar af Tilskud fra Personer, der derved have erhvervet sig visse Rettigheder, ikke kan ophæves uden efter en nøje Undersøgelse af, om ikke Statens Forpligtelser lægge Hindringer i Vejen for, at man anvender Fonden til ganske andre Formaal, end den oprindelig var bestemt til. Det er kun et Spørgsmaal, jeg retter; muligvis er det allerede blevet undersøgt i Udvalget, det ved jeg ikke, men der var intet i den ærede Ordførers Udtalelser, som pegede i den Retning. Jeg har ikke været Medlem af Udvalget, og har ikke været i Stand til selv at foretage de fornødne Undersøgelser om, hvorledes det egentlig ved Købet af de sjællandske Baner stillede sig med denne Pensionsfond. Dens fortsatte Bestaaen er ikke blot bleven respekteret ved Loven af 1903, men ogsaa ved den tidligere Organisationslov af 1892. Begge Gange er den bleven respekteret, og jeg kan dog ikke tænke mig, at den uden videre var bleven opretholdt, naar man ikke havde følt en særlig Forpligtelse i saa Henseende. Jeg vil i alt Fald gerne til min Beroligelse vide, at der ikke er tilsidesat noget af, hvad der ved Salget blev betinget fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Enhver som helst Ret, der tilkommer Funktionærerne, enten den stammer fra de sjællandske Baner eller fra andre Steder, og enten den er kommet til Eksistens ved Købet af disse Baner eller senere, overtager Statskassen herved Forpligtelsen til at yde Vederlag for. Det er det, der ligger for. Spørgsmaalet om Jernbanefunktionærernes eller Embedsmændenes Ret sorterer jo ikke under Finansministeren,

og derfor har jeg, inden jeg indbragte dette Forslag, forhandlet med Ministeren for offentlige Arbejder, for at man kunde opnaa en Redaktion, der sikrede deres Ret i enhver Henseende. Den § 5, som findes i det foreliggende Lovforslag, er redigeret af Ministeriet for offentlige Arbejder og er optagen her i Lovforslaget ordret, som den er kommet derfra; og jeg gentager, at enhver som helst Ret for Funktionærerne med Hensyn til Alderdomsforsørgelse eller Pension, hvorfra den end stammer, overtages herved af Statskassen.

Estrup: Den højtærede Finansministers Svar var klart og bestemt. Der paahviler i alt Fald ikke ham noget Ansvar for, om der skulde være sket Brud paa Overenskomsten mellem den daværende Finansminister paa den danske Stats Vegne og det sjællandske Jernbaneselskab. Men Svaret foranlediger mig saa til at lade det Spørgsmaal gaa videre, om dette Punkt er blevet nøje undersøgt, og om der ikke ved Købet er overtaget en Forpligtelse med Hensyn til denne Fond — som jo for saa vidt var en privat Fond, som den for en væsentlig Del var dannet ved Tilskud fra selve Personalet —, der i Virkeligheden vil blive tilsidesat ved denne Lov. Ingen privat Mand, som har erhvervet en Ret til Andel i en Sammenslutningsfond, behøver at finde sig i et saadant Magtbud fra Statens Side.

Høst: Jeg vil blot sige til det ærede kongevalgte Medlem (Estrup), som nys havde Ordet, at Mindretallet har gjort mange Forsøg paa at faa saadanne Oplysninger, men har ikke kunnet faa dem, i hvert Fald ikke saa fyldige, at de have kunnet berolige os; det er netop derfor, vi have stillet Forslag om, at Paragraffen skal gaa ud.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1—3 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B.), samt § 1 (se Tillæg C.), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.